

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۷/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۹/۱۷

مقاله پژوهشی

فصلنامه علمی عرفان اسلامی
سال نوزدهم، شماره ۷۶، تابستان ۱۴۰۲

تحلیل صوفیان ریایی در هفت اورنگ جامی براساس نظریه کارکردهای نگرش در روانشناسی اجتماعی

^۱فرانک جهانیخش

^۲مسروره مختاری

^۳عسکر صلاحی

چکیده

نگرش‌ها، ارزیابی‌های نسبتاً پایداری از پدیده‌های مختلف جهان اجتماعی در ذهن افراد هستند. نظریه کارکردی نگرش، به واکاوی انگیزه‌های درونی انسان، علت ایجاد نگرش‌ها و نقش و کارکرد آن‌ها در ایجاد رفتارهای اجتماعی می‌پردازد. در منتوی هفت اورنگ، بهره‌گیری شاعر از شیوه تمثیل-پردازی و استفاده از قالب حکایت، در غالب موارد به ظهور و بروز نگرش‌های جامی درباره مسائل فردی، بینافردی و اجتماعی کمک فراوانی کرده است. جستار حاضر با استفاده از روش تحلیلی-توصیفی موضوع «صوفیان ریایی» را از منظر تحلیل شخصیت و رفتار آن‌ها، بر اساس نظریه کارکردهای نگرش مطالعه کرده است. حاصل پژوهش نشان می‌دهد که نگرش طبقات مختلف اجتماعی در برابر پدیده ریاکاری و نمود آن در دوران جامی با عنوان «صوفیان ریاکار» را می‌توان در قالب دو «کارکرد سودجویانه» و «کارکرد از رش خواهانه» طبقه‌بندی کرد. همچنین نقش اوضاع و احوال سیاسی، فرهنگی، سنن و آداب و رسوم جامعه و نیز کارکرد عرفان در این زمینه قابل تأمل و بررسی است. با وجود ثبات نسبی در دیدگاه جامی، بررسی تناقض در نگرش با عنوان «ناهمانگی شناختی» نیز، در هفت اورنگ جامی حائز اهمیت است که شاعر از دو رویکرد «توجیه نگرش» و «اقتنا به تقدیرگرایی» در این مؤلفه، بهره‌گرفته است.

واژگان کلیدی:

روانشناسی اجتماعی، نظریه کارکردهای نگرش، هفت اورنگ جامی، صوفیان ریایی.

۱- دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۲- دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران. نویسنده

مسئول: mmokhtari@uma.ac.ir

۳- دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

پژوهشگفتار

برخی از متون کلاسیک فارسی به دلیل برخورداری از ساختار روایی و حکایات و تمثیلات گوناگون و حضور تیپ‌های متفاوت اجتماعی و فرهنگی، برای پرداختن به مطالعات روانشناسی اجتماعی^۱ و بررسی نگرش‌های طبقات مختلف اجتماعی قابلیت بیشتری دارند. اهمیت نگرش در شکل‌گیری کش‌ها و واکنش‌های افراد و تعاملات اجتماعی، نکته مهمی است که روانشناسی اجتماعی از ابتدای شکل‌گیری، تاکنون بر آن تأکید داشته و بدان پرداخته است؛ تا جایی که برخی همچون آلپورت^۲، بررسی نگرش‌ها را مهم‌ترین حوزه فعالیتی روانشناسی اجتماعی دانسته‌اند. نگرش‌ها شکل-دهنده هویت اصلی افراد هستند و با شناخت آنها تا حد زیادی می‌توان رفتار مردم در موقعیت‌های مختلف را پیش‌بینی کرد. همچنین با بررسی نگرش‌ها در طیف‌های مختلف هر اجتماع، می‌توان به دید مناسبی از زیرساخت‌های فرهنگی و اجتماعی آن جامعه دست یافت. براین اساس متون ادبی به دلیل ماهیت روایی آنها و حضور تیپ‌ها و شخصیت‌های گوناگون در آن، قابلیت بررسی نگرش‌های طبقات مختلف اجتماعی را فراهم کرده است. از آنجاکه بررسی متون ادبی با این رویکرد، آنچنان که شایسته است صورت نگرفته است، جستار حاضر هفت اورنگ جامی را از این منظر مطالعه کرده است.

بیان مسئله

اهمیت نگرش و نقش پرنگ آن در مناسبات اجتماعی، تا جایی است که بسیاری آن را محوری- ترین موضوع روانشناسی اجتماعی می‌دانند. نگرش‌ها، ارزیابی‌های کلی افراد از موضوعات مختلف است و موضوع آن طیف گسترده‌ای از امور عینی و محسوس تا انتزاعی را دربرمی‌گیرد. نگرش‌ها در زندگی فردی و بینافردی افراد نقش بهسازی دارند و زیربنای زندگی اجتماعی افراد را شکل‌می‌دهند. تمثیلات و حکایات داستانی به دلیل برخورداری از ایجاز و نیز روایت سوم شخص (دانای کل) در آن- ها، تا حدود زیادی نگرش راوی را در برخورد با مسائل مختلف بیان می‌کند. در این راستا «هفت اورنگ» جامی علاوه‌بر اشتعمال بر منظمه‌های داستانی عاشقانه نمادین، مجموعه بزرگی از تعالیم عرفانی است که با تمثیل‌ها و حکایات انتقادی مختلف، موضوعات گوناگون اجتماعی را به شکل

1- Social Psychology

2 –Gordon Allport

نمادین با ظرفت خاصی به رشتۀ تحریر درآورده است. از خلال بررسی حکایات و حکایت‌واره‌ها و تمثیل‌های موجود در این اثر، تا حدود زیادی می‌توان با نگرش شاعر آشنا شد. بر این اساس، در این پژوهش با استفاده از روش تحلیلی – توصیفی و استفاده از منابع کتابخانه‌ای به یکی از مسائل مهم اجتماعی و فرهنگی روزگار جامی که همانا پدیده «ریاکاری» و «تظاهر» بوده است و نگرش جامی و طبقات مختلف اجتماعی در برخورد با این پدیده، پرداخته شده و در اثنای این بررسی، چگونگی تغییر کارکرد نگرش‌های طبقات مختلف اجتماعی از جمله شیوخ خانقاوهای که مرجع تولید تخم معرفت و شناخت بودند و تبدیل آن به منبع درآمد دین فروشان، تحلیل شده است.

پیشینه پژوهش

طبق بررسی‌های انجام شده، درباره «تحلیل صوفیان ریایی در هفت اورنگ جامی با استفاده از نظریه کارکردهای نگرش» تاکنون هیچ پژوهشی صورت نگرفته است، اما مقالاتی با عنوانی «تحلیل نگرش شخصیت‌های یک داستان کوتاه براساس نظریه کارکردهای نگرش» از آرزو حیدری؛ «روان‌شناسی اجتماعی شعر فارسی» از شفیعی کدکنی؛ «رفتارشناسی شخصیت‌های داستانک‌های عدل و دزد قالپاق نوشه‌ته صادق چوبک بر اساس نظریات روانشناسی اجتماعی» از قاسم صحرایی؛ پایان‌نامه‌هایی با عنوانی: «رویکرد روانشناسی اجتماعی در آثار مورخان قرن سوم هجری» از زهرا علیویان؛ «بررسی و تحلیل محتواهای مثبتی مولوی براساس مقوله‌های مطرح در روانشناسی اجتماعی» از ستاره سلمانی؛ «تحلیل داستان‌های کوتاه برگزیده سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ از دیدگاه مؤلفه‌های روانشناسی اجتماعی» از سیده نجمه آذرنایی از جمله پژوهش‌هایی است که انجام شده است. همچنین مقاله‌ای با عنوان «سیمای صوفی نمایان در آینه هفت اورنگ جامی» از فرزانه فروزانی، نیز در زمینه صوفیان ریاکار نوشته شده که از منظر ابعاد سیاسی و اجتماعی این حوزه را مورد بررسی قرارداده است اما در حوزه نظریه نگرش و کارکردهای آن در هفت اورنگ کار تحقیقی صورت نگرفته است.

مبانی نظری پژوهش

واژه «Attitude» که در فارسی با معادلهای «طرز تلقی»، «گرایش» و «نگرش» شناخته می‌شود، در روانشناسی اجتماعی و از ابتدای شکل‌گیری این شاخه علمی، برای دهه‌ها مهمترین موضوع و مفهوم تلقی شده تا جایی که «برخی از جمله آپورت و جونز^۱، روانشناسی اجتماعی را در حکم مطالعه علمی نگرش‌ها می‌دانند.» (سالاری فر، ۱۳۹۶: ۱۰۹)

تعريف و اهمیت نگرش

نگرش‌ها را می‌توان ارزیابی‌های مثبت و منفی افراد نسبت به امور و اشیاء و افراد دانست. درواقع نگرش‌ها را می‌توان واکنش‌های خودکار نسبت به محیط پیرامون درنظر گرفت. به عبارت دیگر «ترکیب شناخت‌ها، احساس‌ها و آمادگی برای عمل نسبت به یک چیز معین را نگرش شخص نسبت به آن چیز می‌گویند». (کریمی، ۱۳۸۸: ۲۹۵) ویژگی‌های فردی، الگوهای فرهنگی و عوامل محیطی و اجتماعی از جمله عوامل مؤثر در تکوین و تغییر نگرش هستند. هر نگرش از سه ویژگی مشخص برخوردار است: هر نگرش به شخص یا اتفاق و یا موقعیتی خاص مربوط می‌شود. نگرش‌ها در غالب موارد ارزش‌یابانه هستند. همچنین اکثر نگرش‌ها از ثبات و دوام برخوردارند. در کنار این موارد باید اضافه کرد که اولویت نگرش‌ها از فردی به فرد دیگر ممکن است متفاوت باشد؛ بنابراین از این لحاظ ممکن است در جایگاه اصلی یا فرعی قرار بگیرند.

مؤلفه‌های نگرش

هر نگرش دارای سه مؤلفه شناختی^۱، عاطفی^۲ و رفتاری^۳ است. عنصر شناختی بیشتر در بردارنده باورها و عقاید افراد درباره موضوع نگرش است. مؤلفه عاطفی غالباً نتیجه عواطف و احساسات فرد درباره موضوع مورد نظر است. هر چقدر هیجانات فردی بر ارزیابی اشخاص از موضوعات مورد نگرش بیشتر باشد، به همان نسبت نگرش فرد مبنی بر احساسات خواهد بود. مؤلفه رفتاری شامل واکنش‌ها و رفتارهای اشخاص در برابر اتفاقات و وقایع مختلف است. هر چقدر شدت نگرشی در درون شخص بیشتر باشد، تمایلات وی به واکنش‌های رفتاری در برابر آن موضوع بیشتر خواهد بود. «مؤلفه‌های هر نگرش، اعم از اصلی و فرعی با یکدیگر تعامل دارند. هیچ رفتاری نیست که هرقدر هم عقلانی باشد، واجد عوامل عاطفی به عنوان محرك نباشد و نیز بالعکس نمی‌توان شاهد حالت عاطفی بود، مگر اینکه ادراک یا فهم - که ساخت شناختی آن حالت را تشکیل می‌دهد - در آن‌ها مداخله دارد.» (سالاری‌فر، ۱۳۹۶: ۱۱۱)

1 –Cognitive element

2 –Emotional element

3 –Behavioral element

مؤلفه‌های نگرش

مؤلفه رفتاری

رویکرد واکنشی و رفتاری
افراد نسبت به موضوع
نگرش

مؤلفه عاطفی

رویکرد احساسی افراد
نسبت به موضوع

مؤلفه شناختی

مبتنی بر مجموعه
عقاید و باورهای افراد

عوامل مؤثر در تکوین نگرش

این عوامل را می‌توان به سه حوزه «شناختی»، «انگیزشی» و «ژنتیک» تقسیم‌کرد. در حوزه عوامل شناختی می‌توان گفت افراد طی سال‌های مت마다، نگرش خود را با انواع آموزش‌ها و تجربیات به‌دست می‌آورند. در این بخش یادگیری اجتماعی (شرطی‌سازی کلاسیک، شرطی‌سازی‌کنشی و مشاهده و تقلید) و نقش مقایسه‌های اجتماعی در کسب نگرش بسیار مؤثر هستند. در حوزه عوامل انگیزشی، منابع انگیزشی به دو بخش انگیزش فردی و انگیزش اجتماعی تقسیم‌می‌شود که در بخش اول نیازها و شخصیت افراد در ایجاد نگرش در آن‌ها نقش مهمی ایفا می‌کند. درواقع سهم بزرگی از شکل‌گیری نگرش در افراد به نیازهای افراد در شرایط خاص بستگی دارد. در حیطه انگیزش اجتماعی، وضعیت اقتصادی و فرهنگی افراد در تکوین و تغییر نگرش نقش اساسی دارد. میزان رفاه اقتصادی و یا بهره‌مندی از ثروت و یا فقر و وضعیت نامناسب اقتصادی، همچنین اعتقادات و اخلاقیات، زیان، دین، تعلیم و تربیت و نوع روابط اجتماعی همه در این امر نقش بهسزایی دارند، اما در زمینه ژنتیک یا وراثت اگرچه تأثیر وراثت بر نگرش، مورد پذیرش همگی روانشناسان اجتماعی نیست، اما نتایج تحقیقاتی که بر دوقلوهای همسان انجام شده، نقش وراثت را در تکوین نگرش پررنگ‌تر نموده است. «یک احتمال این است که وراثت بر عوامل عام‌تری مثل هیجان‌خواهی و خلق و خوی مثبت یا منفی اثر بگذارد و از آن طریق در زندگی اجتماعی فرد حاضر شود.» (سالاری‌فر، ۱۳۹۶: ۱۲۳)

نظریه کارکردهای نگرش

هر فردی در حوزه‌های مختلف زندگی، دارای نگرش‌های متفاوت با کارکردهای ویژه است. روانشناسان اجتماعی برای نگرش‌ها، کارکردهای ویژه‌ای در نظر گرفته‌اند و هر نگرش را در خدمت یک یا چند کارکرد برمی‌شمارند. از جمله کسانی که در این زمینه دارای نظریه هستند می‌توان از کتز^۱

1 –Katz

و بارون^۱ نامبرد که کتز برای نگرش‌ها چهارکارکرد دانشی، ارزشی، انتفاعی و تدافعی قائل بود. بارون علاوه بر چهار مورد بالا کارکرد انگیزش برداشت نیز برای نگرش‌ها در نظر گرفته است.

کارکرد دانشی

نگرش‌ها با کمک به ما در تعبیر و تفسیر اطلاعات جدید و تحت تأثیر قراردادن پاسخ‌های گرایشی یا اجتنابی، کارکردی دانشی دارند. بدین ترتیب اطلاعاتی را که ضعیف است وقتی با نگرش‌های ما همخوان باشند، نیرومندتر درک می‌کنیم تا وقتی که آن اطلاعات با اطلاعات ما ناهمخوان باشند. در مجموع نگرش‌ها به ما امکان می‌دهند تا به سرعت به جهان اطراف خود معنی‌بدهیم. (بارون، برن و برنسکامپ، ۱۳۹۶: ۱۹۷)

کارکرد خود-دفاعی

این نوع کارکرد نگرش سبب می‌شود افراد از خود در برابر اطلاعات ناخواسته دفاع کنند. درواقع «نگرش‌ها می‌توانند با دادن امکان دفاع از دیدگاه خود به عنوان مشابه با دیگران و متفاوت نبودن از دیگران در خدمت کارکرد خود-دفاعی باشند.» (بارون، برن و برنسکامپ، ۱۳۹۶: ۲۰۲)

کارکرد ارزشی یا عزت نفسی

برخورداری از نگرش‌های خاص می‌تواند در افزایش عزت نفس به افراد بسیار تأثیرگذار باشد. این کارکرد با نظریه مقایسه اجتماعی که معتقد است این احساس که «بدانیم کار ما درست است»، احساس خوشایندی است، همخوان است. (بارون، برن و برنسکامپ، ۱۳۹۶: ۱۹۹) به عقیده کتز با بیان کردن این نگرش‌ها، افراد ارزش‌های اصلی همچون هویت اجتماعی، عدالت و عزت نفس را نشان می‌دهند.

کارکرد انتفاعی

افراد معمولاً نسبت به موضوعاتی نگرش مثبت پیدامی کنند که در برآوردن نیازهای آنها یا حفظ او در برابر امور نامطلوب مؤثر باشند. درواقع «کارکردی که در خدمت دست یافتن به پاداش و اجتناب از تنبیه است، بر اساس طبقه‌بندی کتز، اغلب کارکرد سودگرا نامیده می‌شود.» (بونر و وانک، ۱۳۹۰: ۲۲۳)

کارکرد انگیزش برداشت

تمایل افراد به اینکه دیگران برداشت خوبی از آنها در ذهن داشته باشند، با این کارکرد قابل شناسایی و بررسی است. «هرچه نگرش‌ها در خدمت کارکرد انگیزش برداشت باشند، بیشتر باعث می-

شوند که افراد استدلال‌هایی را فرمول‌بندی کنند که از دیدگاه ابرازشده آنان حمایت کنند؛ بنابراین نگرش‌ها می‌توانند به ما امکان‌دهند تا چگونگی ادراک دیگران از خودمان را تنظیم کنیم.» (بارون، برن و برن‌سکامپ، ۱۳۹۶: ۲۰۱)

زاویه دید روایات و حکایات هفت اورنگ

زاویه دید راوی هفت اورنگ، سوم شخص (دانای کل) است. به عبارت دیگر «راوی قصه خود شاعر است که بر چگونگی وقایع احاطه کامل دارد و به عنوان دانای کل، جریان حوادث را هدایت-می‌کند». (خلیلی، ۱۳۸۰: ۱۷۳) جامی با استفاده از این شگرد روایی، زمینه مناسبی را فراهم‌می‌کند تا با ارائه اطلاعات کامل و دقیق، مخاطب با دیدگاه و نیز نگرش تیپ‌ها و شخصیت‌های داستانی و به‌طور کلی خود شاعر آشنا شود.

بحث و بررسی

نورالدین عبدالرحمن جامی، ملقب به خاتم‌الشعراء، از شاعران و عارفان شهیر فارسی‌زبان سده نهم هجری است که از او کتب و رسالات متعددی از نظم و نثر به زبان فارسی و عربی بر جای مانده است. یکی از معروف‌ترین آثار او مثنوی هفت اورنگ است که در قالب هفت مثنوی جداگانه ارائه شده است. با بررسی تعدادی از حکایات و امثال داستانی در هفت اورنگ می‌توان کارکردهای نگرشی حاکم بر فضای داستانی و تمثیلی آن‌ها را در قالب دو کارکرد «ارزش‌خواهانه» و «سودجویانه یا انتفاعی» خلاصه کرد. درواقع در بخشی از فضای هفت اورنگ، با توصیف طایفه‌ای از صوفیان واقعی سروکار داریم که با ویژگی‌هایی همچون مداومت بر ذکر، سهر، صمت، جوع و عزلت سروکار دارند و در مقابل طایفه‌ای که متبسل به لباس صوفیان حقیقی هستند و کارکرد سودگرا و نفع شخصی و منافع دنیوی، آنان را خانقاہ‌نشین کرده و در سلک صوفیان درآورده‌اند. با بررسی هفت اورنگ مشخص شد که در ۹ داستان و حکایت، به ویژگی‌های صوفیان و صوفی‌نمایان پرداخته شده و نگرش‌های جامی به‌وضوح درباره این طایفه از مردمان روزگارش، قابل استنباط است.

تحلیل نگرش‌های ارزش‌خواهانه جامی

نمونه‌ها

اول: در دفتر اول سلسله‌الذهب، جامی در «امدامت آنان که به جهت اجتماع عوام و استجلاب منافع معاش از ایشان مجلس آرایند» به ذکر ویژگی‌های شیوخ ریاکار خانقاہ‌ها پرداخته و آنان را به انواع صفات نکوهیده از جمله کبر، ریاکاری، غفلت و ظاهرسازی منسوب کرده‌اند:

صیحه صبحگاه و هی هی شب...	می زند شیخ مازشور و شغب
روی در خلق و پشت بر محرب...	سر پر از کبر و دل پر از اعجاب
لوث غفلت به ذکر می شوید	چیست این شیخ ذکر می گوید
رسم تقليد سازد اما	او ز تحقیق دم زند اما

(جامی، ۱۳۷۸: ج ۱، ۸۲)

نگاه متقدانه جامی به اوضاع عصر و دیدگاه او نسبت به گروه صوفیان که خود نیز درسلک آنان است، با مشاهده کچ روی‌های صوفی‌نمایان و وفور ریا و دغل در این رده سبب شده، در غالب کتاب هفت اورنگ، نگرش وی نسبت به این طایفه سرشار از شک و انکار باشد. او که در قالب ادب تعلیمی، از زاویه دید «سوم شخص دانای کل» برای بیان مسائل اجتماعی زمانه خود بهره‌برده، کاستی‌ها و ناروایی‌ها و مفاسد روزگار خویش را با لحنی سرزنش‌آمیز به تصویر کشیده‌است. از این‌رو می‌توان از نشانه‌های درون متن به لایه‌های ذهنی نگرش جامی پی برد. نگرش جامی به عنوان یک صوفی و عارف، برگرفته از آموزه‌های عرفانی عرفان اسلامی است. باورها، ارزش‌ها و باید و نباید‌هایی که در سلوك راه عرفان بر سalk امر می‌شود، آنچنان در نگاه وی عمق یافته که در برابر مفاسد اجتماعی از ابزار زبان و قلم برای به تصویر کشیدن کثری‌های ریاکاران استفاده می‌کند. از سوی دیگر دو مفهوم «نقش» و «نگرش» ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر دارند. «مفهوم نقش، تمایلات عاطفی پنهانی را در کنار فعالیت‌های آشکار دربرمی‌گیرد و این تمایلات نیز متقابلاً انجام کارهای دستوری توسط نقش را بالهمیت می‌سازد؛ بنابراین نگرش، چهره‌ای از نقش را می‌سازد که بیشتر شخصی و کمتر قابل کنترل است. نقش از سویی دربرگیرنده و بیانگر پاره‌ای از نگرش‌های است و از سوی دیگر، نگرش از پیش شکل گرفته، می‌تواند گزینش‌های نقش فرد را سمت و سو دهد.» (روش بلاو و نیون، ۱۳۹۲: ۱۲۲)

موضوع گیری جامی به عنوان صوفی صفا یافته و در عین حال آشنا به موازین عرفانی و اهل قلم، در نقش مصلح اجتماعی، به خوبی بیانگر نگرش‌های او در برابر نزول فرهنگی و اجتماعی حاکم بر دوران اوست. مؤلفه شناختی نگرش جامی نسبت به صوفیان ریاکار (باورها، ارزش‌ها و باید و نباید) در حکایت اول را می‌توان :

- خواندن اوراد صبحگاهی از جانبِ کاذبان، درحالی که سر پر از کبر و دل پر از عجب است.
- روی در خلق و پشت بر محرب بودن
- هیاهو و گردآوردن جماعتی به دور خود
- جلب توجه و ریاکاری و توجه طلبی از سوی حکام زمانه
- تقليد نادرست از صوفیان واقعی و نادرستی اعمال شیوخ ریاکار

- مست بودن شیوخ ریاکار از شراب غرور

مؤلفه‌های شناختی جامی و باورها و عقایدش، دنیای درونی او و تعبیر و تفسیرش را از زمانه خود، به خوبی نشان می‌دهد. اجزای این مؤلفه، در خدمت کارکرد دانشی نگرش وی هستند. همچنین در این شعر، مؤلفه‌های عاطفی و واکنش‌های احساسی نیز نقش پررنگی در نگرش جامی دارند. به عبارت دیگر ارزیابی وی از رفتار شیوخ ریایی و جماعتی که حول چنین تفکری جمع شده‌اند، نیز در خدمت ابعاد عاطفی کارکرد ارزشی نگرش جامی هستند. لحن پر از خشم و نکوهش جامی و کاربرد الفاظ سرزنش‌آمیزی همچون مردک (کاربرد کاف تصحیح که نشانه تحقیر چنین تفکری است و نیز اشاره مستقیم او به «تقلید» این طایفه و ظاهرسازی آنان) نمایانگر بعد عاطفی نگرش اوست. می‌توان گفت «روساخت حکایت‌های جامی را برخورد و تعارض خوبی‌ها و بدی‌ها و تقابل آدم‌های خیر و اشخاص شرور تشکیل می‌دهند. به نوعی جامی با ایجاد تعارض بین این دو قطب در پی اشاعه اصول انسانی و اخلاقی و دینی و عدالت اجتماعی می‌باشد.» (محمدی، ۱۳۹۰: ۳۲۸) مؤلفه‌های رفتاری نگرش جامی نیز منطبق با مؤلفه‌های شناختی و عاطفی او، با اعلام انزجار و دوری‌گزینی و استفاده از ابزار قلم در جهت رسایی چنین اندیشه‌ای است. جامی جایه‌جا در هفت اورنگ در وصف ریاکاران و موافقان چنین اعتقادی، داد سر داده و از این اندیشه و پیروان چنین تفکری برائت جسته است. نگاه جامی به معضلات اجتماعی زمانه خود از جمله وفور صوفیان ریاکار و دغل‌اندیش، همراه با دستگاه عریض و طویل خانقاوهایی که مواجب خود را از حاکمان زمانه دریافت می‌کنند تا در جهت منافع این اشخاص گام بردارن، در غالب اوقات با انزجار ازین ریاکاری همراه است. چنین نگرشی در مقیاس کارکردهای نگرش، مبتنی بر کارکرد ارزشی و بیان ارزش‌هاست. این کارکرد نگرش در تبیین ارزش‌های اصلی فرد مثل هویت اجتماعی، مخالفت با ریا و تعیض، اعتقاد به برقراری عدالت و مواردی ازین دست نقش اساسی دارد.

دوم: نمود دیگری از نگرش جامی نسبت به صوفیان ریاکار را در «بیان فرق میان رقص ارباب نقص و حال اهل کمال» شاهد هستیم. در این تمثیل جامی بعد از ذکر تفاوت‌های سماع واقعی و ناقص اهل نقص، به توصیف ویژگی‌های مصلحت‌اندیشه و اتمام ارادی سماع و برخوان نشستن این طایفه و کش و واکنش‌های این افراد به دور سفره‌ای که اجزایش یک‌به‌یک با انواع ستم‌ها و ظلم‌ها به‌دست آمده، می‌پردازد:

چون به وقتی که مصلحت بیند	صوفیان از سمعان بن شینند
به راطعام قوم، سفره و خوان	خدم مطبخ آورد به میان
همه چیزی در او به غیر حلال	سفره‌ای از حرام مالامال
از فقیران ده گرفته به قهر...	نانش از گندمی که شبحنه شهر

خود به حُرمت از آنچه کردم فاش صد ره افزون دگر حوائج آش...

(جامی، پیشین: ۸۴)

در این بخش جامی که خود در قالب صوفی، با معضلات زمانه خویش آشناست، در برابر دنیای ریاکاری و عوام‌فریبی کذابان زمانه خویش، یک به یک به ذکر ویژگی‌های آنان می‌پردازد. مؤلفه شناختی نگرش جامی نسبت به صوفیان ریاکار (باورها، ارزش‌ها و بایدها و نبایدها) در حکایت دوم:

- حرام‌خواری و دستبرد زدن به اموال رعیت

- شکم‌بارگی

- بهره‌مندی از حوائج دیوانی و جیره‌خواری از طریق حکام

- اعتقاد به تمایل هرکس به رجوع به اصل و اساس خویش (تمثیل باز و جغد)

مؤلفه‌های شناختی نگرش جامی در این بخش که آمیزه‌ای از باورها و ارزش‌های فردی است، در جهت کارکرد دانشی نگرش او یعنی تعبیر و تفسیر اطلاعات جدید هستند. او با نمایان شدن ریا و نفاق آشکار موجود در منابر صوفیان ریاکار، به تفسیر جدید و متفاوتی از شیوه نفاق در میان مردمان روزگار خود دست یافته‌است. نوع نگاه ارزیابانه جامی از رفتار مردمان و گروه‌های اجتماعی زمانه و انزجار و حساسیت وی نسبت به ناهنجاری‌های موجود، نیز برخاسته از مؤلفه عاطفی نگرش اوست. از این‌رو مؤلفه‌ها و عناصر عاطفی نیز از جایگاه مهمی در نگرش وی برخوردارند و نگرش او را در جهت کارکرد ارزشی قرارمی‌دهند. لحن خشک، جدی و گاه سرشار از انزجار وی از صوفیان ریاکار و نیز طبقه حاکمان ظالم و مردمان زودباوری که گرد این جماعت جمع‌آمده‌اند، همگی ناشی از بعد عاطفی نگرش اوست. اعتقاد جامی مبنی بر حقیقت عرفان و لزوم راستی و درستی در سلوک این راه، سبب شده برای درونی کردن ارزش‌های گروهی تصوّفِ حقیقی، به بازنمایی صفات پلید صوفیان ظاهرپرست و سودجو دست‌بزند. درواقع کارکرد ارزشی نگرش جامی در این بخش در مسیر تبیین ارزش‌های اصلی و واقعی او قرار گرفته‌اند. به تعبیر دیگر نگرش جامی در برابر کارکردهای سودجویانه طایفه‌ای از صوفیان قرار گرفته که نفع شخصی و کسب منافع مادی را در برابر ارزش‌های والای طبقه خود قرارداده‌اند. باورهای جامی در اندیشه وی، آنچنان ثبات یافته که هرگونه تخطی از آن به‌شدت منع‌می‌شود. باید گفت «باورها جنبه کلی تری نسبت به عقاید دارند. آن‌ها دنیای فرد را می‌سازند و به او ثبات نظر و عقیده می‌دهند. مجموعه مطالبی که فرد درباره یک موضوع خاص می‌داند و همه قضایایی که برای او معنایی ندارد و همچنین همه موضوعاتی که فرد فکرمی‌کند واقعیت دارند، باور فرد را تشکیل می‌دهند. در مفهوم وسیع‌تر باورها در برگیرنده شناخت‌ها و دانسته‌ها، عقاید یا آیین‌ها است.» (روشن‌بلاو و نیون، ۱۳۹۲: ۱۲۱).

سوم: همچنین در سبحة‌البار در عقد هفتم «توصیف تصوف و ویژگی‌های آن که بستن دست تصرف است» چنین گفته:

کرده زین شغل به آوازه پسند	ای که به صوفیگری آوازه بلند
ناید آوازه جز از خم تهی	دل چو خم چند بر آوازه نهی
بانگ او شاهد بی‌مغزی اوست	چون دهد کوس برون بانگ ز پوست
دعوی پختگی از خام چه سود	نیستی صوفی از این نام چه سود

(جامی، ۱۳۷۸: ج ۱، ۵۹۱)

این بخش مؤلفه شناختی نگرش جامی را به خوبی به نمایش می‌گذارد. «عنوان بخش» بیانیه‌ای است برای مخاطب، که حقیقت تصوف و صوفیگری را در دست شستن از تعلقات و تصرفات دانسته و گام اول ورود به سلک صوفیان را وارستگی و رهایی قلمداد کرده است. وی بعد از ذکر صفات صوفیانی که به دغل، جامه صوف به تن کرده و ملبس به لباس صوفیان گشته‌اند، به ذکر صفات صوفیان حقیقی پرداخته است:

ز نکو جسته و از بد رسته است	صوفی آنست که از خود رسته است
زاده کون و ز کون آزاده	بند هستی و ز هستی ساده
در مسافت ز مسافت بیرون	با اضافت ز اضافت بیرون
در زمان نی و مکان از وی پر...	در مکان نی و مکان از وی پر...
نے در اطوار ازو تغییری	نے ز ادوار در او تأثیری

(همان: ۵۹۱)

مؤلفه شناختی نگرش جامی درباره صوفیان (باورها، ارزش‌ها و بایدها و نبایدها) در حکایت سوم - حقیقت تصوف و صوفیگری در دست شستن از تعلقات و تصرفات است - گام اول ورود به سلک صوفیان را وارستگی و رهایی قلمداد کرده است - و درنهایت کل ایيات بالا در وصف صوفیان واقعی بیانگر مؤلفه شناختی جامی است نکته‌ای که درباره نگرش‌های جامی باید بدان توجه نمود، لزوم وجود ایمان قلبی در نگرش اوست. «می‌توان ایمان را نوعی نگرش دانست که دارای سه مؤلفه «عقیده و شناخت»، «تعلق و گرایش عاطفی» و «آمادگی رفتاری و یا گاه خود رفتار و عمل» است. پیامبر(ص) فرمودند: ایمان عبارت است از معرفت قلبی و اقرار زبانی و عمل با اعضاست. رکن درونی ایمان ترکیبی از مؤلفه شناختی و مؤلفه

عاطفی و انگیزشی است. رکن بیرونی آن نیز به زمینه‌های رفتاری بازمی‌گردد.» (سالاری‌فر، ۱۳۹۶: ۱۱۳) نگرش ایمانی سبب جهت‌دهی به بسیاری از باورها و اعتقادات اصلی انسان‌هاست و در ذات خود سبب ایجاد آرامش، برداشتن قدرت تشخیص درست از نادرست می‌شود که شباهت فراوانی با کارکرد ارزیابانه نگرش‌ها دارد.

چهارم: در «مندمت صوفی نمایان ظاهر آرای و معنی گزاران صورت پیرای» در تظاهر این طایفه ریاکار و صفات آنان چنین گفته:

حضر از صوفیان شهر و دیار
همه نامردماند و مردم خوار

هرچه دادی به دستشان خورند
هرچه آمد زدستشان کردند

کارشان غیر خواب و خوردن نی
هیچ‌شان فکر روز مردن نی

(جامی، ۱۳۷۸: ج ۱، ۱۸۹)

اغلب افراد نگرش‌های خود را طی سالیان متتمادی و از طرق متفاوتی از جمله آموزش فرامی‌گیرند. نوع آموزش عرفانی نیز از طریق ممارست‌های گوناگون و ریاضت و مداومت بر ذکر و صوم و صمت بوده و توصیه‌ای کیم بر کم‌خواهی و کم‌خوری، درحالی‌که بنابر نگرش جامی، در زمانه او نه تنها خلاف جهت آموزه‌های عرفانی حرکت‌می‌شده، بلکه ورود به این وادی همراه با حیله‌گری و شیادی و جلب توجه مردمان و کسب منافع دنیاگی بوده است؛ از این‌رو در نگرش جامی، لزوم رسوانمودن ریاکاران و برحدرداشتن صوفیان از همراهی با این طایفه نقش اساسی داشته است. بهمین دلیل می‌توان گفت مؤلفه‌های عاطفی و هیجانی، وزنه سنگینی در تکوین دیدگاه و نگرش جامی داشته است. مؤلفه‌های شناختی جامی در این بخش نیز، بر بایدها و نبایدهای عرفانی و لزوم رعایت این باورها و عقاید تأکیددارد. در حقیقت تمامیت ظرفیت نگرشی جامی در خدمت کارکردهای ارزشی وی قرارگرفته است. کارکردهی که در تقابل اصلی با کارکردهای سودجویانه افرادی است که در برابر آموزه‌های اصلی نگرش جامی قرارگرفته‌اند.

پنجم: جامی در مقاله یازدهم تحفه‌الاحرار در ذکر نشانه‌های صوفیان واقعی چنین آورده است:

شیوه صوفی چه بود، نیستی
چند تو بر هستی خود ایستی

گم شوازین هستی پر اشتم
بلکه شواز گمشادگی نیز گم

ناشده از خویش تُهی همچونی
دم زدنت زانکه نهی تابه کی..

نمی‌بود آن که به دستان خویش
دمزنند جز ز نیستان خویش

(همان: ۵۲۳)

کارکردهای ارزشی نگرش جامی در غالب موارد بر درونی کردن ارزش‌ها و موازینی که وی در چارچوب عرفان به آن‌ها دست یافته، متصرک شده‌اند. یکی از عوامل مؤثر بر ایجاد و تکوین نگرش در افراد، ویژگی‌های فردی است. می‌توان گفت نگرش‌های هر فرد به نوعی انعکاسی از درونیات و شخصیت اوست. عناصر عاطفی و احساسی در نگرش جامی در غالب کتاب هفت اورنگ به شیوه‌ای پررنگ دیده‌می‌شود. او در قالب فردی مسلط بر مضامین قرآنی و مفاهیم عرفانی، از کج روی‌ها و سوءاستفاده‌هایی که در طیف وسیعی از اجتماع وی از چهره عرفان و صوفی‌گری می‌شد، پرده برمی‌داشت. حساسیت او در برابر دردهای اجتماعی و جهل و انحرافات اخلاقی جامعه، وی را بر آن داشته تا در جای جای هفت اورنگ ازین نامردمی‌ها با لحنی ستیه‌نده و سرکوب‌گر، داد سخن دهد و هیچ طیفی از آشکارگری‌های وی در امان نباشد. این روحیه جامی از منظر کارکردهای نگرش، منطبق بر کارکرد ارزشی و نیازهای برتر و ابراز ارزش‌هast. او برخلاف معاصرینش، نسبت به مفاسد اجتماعی روزگار خود حساس است و با زبانی تیز و آتشین، معایب آنان را آشکارمی‌کند. در این حکایت نیز همچون موارد گذشته، جامی صوفیان ریاکار زمانه خود را بر مبنای کارکرد سودجویانه معرفی کرده‌است. وی از یک سو میزان و معیار عارفان واقعی را صمت و تواضع معرفی نموده و از سوی دیگر تنافض آشکار موجود در رفتار و اعمال چنین افرادی را به تصویر کشیده‌است.

ششم: جامی در عقد دهم سبحه‌الابرار نیز در «کشف سرّ ورع که کاسر سورت حرص و طمع است» به توصیف ورع به عنوان ویژگی مثبت صوفیان حقیقی و نیز حرص و طمع ریاکاران پرداخته است و در نهایت صوفیان ریاکاری را که در راه به دام اندختن ساده‌دلان در جهت تأمین معاش و سفره‌آراستن به هر حیله‌ای دست می‌زنند، با لحنی خشن و کلامی درشت خطاب قرارمی‌دهد:

این نه صوفی‌گری و درویشی سنت نام‌سلمانی و کافرکیشی سنت

نفس را حلقه حلقه مُبری به که این زَقَه زَقَوم خوری

دردی و راهزنی بهتر ازین کفن از مرده گنی بهتر از این

چندروزی گَم بَم دردان گَم پَم پیران و جوانمردان گَم

بین که مردان چه ریاضت برند تا درین مرحله پای افسرند

(همان: ۶۰۲)

نکته مهم در نگرش جامی، لزوم به تصویرکشیدن این تقابل نگرشی میان کاذبان و راستان در مسیر صوفی‌گری است. از آنجا که نگاه جامی در خلق هفت اورنگ، نگاهی آموزشی و تعلیمی است، در هر بخش که مورد تحلیل قرارگرفت، سعی او برای رساندن مقصود خود به مخاطب در غالب موارد با

برانگیختن حس انزجار از نگرشی است که سودجویی و ریاکاری و نفاق، مشخصه اصلی آن در شکل-گیری و تداوم حیاتش است.

هفتم: در عقد سی و چهارم سبیله‌الابرار «در سمع که از خود گذشتند است و آستین برخلق افسانان» جامی به ذکر سمع و ویژگی‌های آن می‌پردازد. در این بخش که با مطلع «ای درین خوابگه بی خبران بی خبر نفته چو کوران و کران» آغازمی‌شود، با ذکر بیداری و هوشیاری همه اجزای جهان از پرندگان تا نغمه عود و چنگ، دعوت می‌کند از بیخبران تا با نغمه خوش‌آهنگ جهان همراهشوند:

سنگ بر شیشه ناموس انداز چاک در خرقه سالوس انداز...

همه ذرات جهان در رقصند رو نهاده به کمال از نقصد

تو هم از نقص قدم نه به کمال دامن افshan ز سر جاه و جلال

(همان: ۶۷۵)

در این بخش با دعوت جامی از طبقه صوفیان مواجهیم که به نوعی با ارائه پیام و استدلال از کائنات و هستی همراه است. او در ادامه با تمثیل «حکایت صوفی و اعرابی که غلام وی به حسن حدی شتران وی را هلاک کرده بود» به ذکر ویژگی‌های سمع واقعی صوفی می‌پردازد. مؤلفه شناختی جامی و باورهای وی بر حول محور کارکرد ارزش‌محوری و اصول اخلاقی استوار است. تمثیل‌های داستانی وی بر منع سودجویی و منفعت‌طلبی و «از خود گذشتند» متمرکز شده و «صوفی صافی بودن» در نظر او چیزی جز محوشدن در ذات حقیقت نیست.

تحلیل نگرش‌های مبتنی بر کارکردهای سودجویانه

در برابر نگرش ارزش‌خواهانه جامی در هفت اورنگ، نگرش طبقه‌ای از مردمان روزگار او از جمله صوفیان ریایی و همنشینان آن‌ها و عمال حکومتی که برای برخورداری از منافع دنیایی، از خانقاہنشینان حمایت می‌کنند، در غالب موارد مبتنی بر کارکردهای انتفاعی است. در هفت اورنگ با چنین نگرشی به گونه‌ای تداوم‌آمیز در سطوح مختلف جامعه از بالادستان تا زیردستان مواجهیم که نتیجه آن را به صورت حکایات تمثیلی شاهد هستیم. در این میان نقش خانقاہ‌ها به عنوان رسانه‌های فرهنگی زمانه خود که در جهت تهذیب اخلاقی و روحی اعضای خود شکل‌گرفته‌اند، با کارکردهای ناقص و متناقض با چارچوب‌های اولیه خود، پررنگ‌تر می‌نماید. این مراکز، رواج ریا و دوری و منفعت‌طلبی را بر دست‌گرفته‌اند و بهره‌برداری ابزاری از فقر مردمان عصر جامی در جهت اجتماع و گردآمدن همسو با منافع شیوخ فاسد زمان خود را به محور اصلی اهداف خود تبدیل کرده‌اند. گردآوردن مردمان ساده و خام در این خانقاہ‌ها و بهره‌برداری‌های متعدد مالی و ارتقای مقام و منصب از جمله منافع سودجویانه نگرش‌های مشایخ و صوفیان ریاکار خانقاه‌های است.

از سوی دیگر در تبیین نگرش‌های افراد، نباید از پیامدهای غرق شدن فرد در گروه نیز غافل شد. توجه جامی به تیپ‌های داستانی و ارائه آن‌ها به جای شخصیت‌پردازی، بر اهمیت طبقه اجتماعی به جای فردیت افراد در ذهنیت جامی تأکید دارد. فرد با غرق شدن در گروه و ارزش‌های گروهی، بسیاری از ارزش‌های فردی را ازدست می‌دهد. «استغراق شخص در جماعت، چنان او را از خود بی‌خود می‌کند که موقتاً از مقتضیات خصوصی خود غافل می‌شود. این فرایند لزوماً نتیجه تصمیم خود شخص نیست، بلکه اقتضای طبیعت جماعت است.» (کوئن، ۱۳۷۸: ۳۲۸) حضور گروهی صوفیان در خانقاه‌ها و انجام‌دادن اعمالی به تعیت از جمع نیز بر واکنش‌های رفتاری از سوی آنان تأثیر به سزایی داشته است. به عقیده گوستاو لویون «افراد چه وضع زندگی و کاروبار و خلق و خوی و هوششان شبیه هم باشد و چه نباشد، همین‌که به انبوهی مبدل شدن، نوعی روح جمعی در آنان پیدا می‌شود. این روح و ادارشان می‌کند طوری احساس، فکر و عمل کنند که با احساس و فکر و عمل آن‌ها هنگامی که تنها هستند، فرق دارد. در واقع بعضی از عقاید و احساسات تنها در افرادی که به صورت انبوه خلق و گروه درآمده‌اند، پدیدمی‌آید و به عمل مبدل می‌شود.» (کالین برگ، ۱۳۸۷: ۵۷۹) لویون عقیده داشت سه دلیل احساس قدرت «شکست‌ناپذیری»، «سرایت و تقليد» و «تلقین‌پذیری» از جمله علل اصلی پدیده «رفتار انبوه خلق» است. نتیجه چنین نگرشی، شکل‌گیری طبقه‌ای از صوفیان ریاکار است که نگاه منفعت طلب و سودجو در غالب رفتارهای آنان سریان داشته و با زیرپاک‌داشتن اصول اخلاقی، سبب خروج عرفان و صوفی‌گری از مسیر صحیح خود شده‌اند. علاوه بر این در تکوین و همچنین در تغییر نگرش افراد در طول زندگی، عوامل متنوعی تأثیر دارند. وضعیت اجتماعی و اقتصادی افراد یکی از دلایل اصلی در کسب نگرش آنهاست. برخورداری از رفاه مادی یا محرومیت‌های اقتصادی، جامعه‌دچار آسیب‌های اجتماعی و اقتصادی و هرج و مرچ‌های سیاسی هر کدام می‌تواند در نوع نگرش افراد به جهان پیرامون خود مؤثر باشند. بر این مبنای که از کارکردهای نگرش، کارکرد منفعت‌طلبانه یا سودجویانه است. نگاه سودجو از هر موضوع و پدیده‌ای، برای کسب امتیاز شخصی بهره‌برداری می‌کند. شعائر و نمادهای مذهبی و نیز خانقاه‌های صوفیان نیز یکی از مواردی است که دست‌آویزی جهت بهره‌برداری‌های سیاسی و شخصی بوده و ازین‌رو همواره محل انتقاد کسانی است که در جبهه مقابله این نگرش قراردارند. نکته‌ای که باید بدان توجه نمود، این است که معمولاً کارکرد انتفاعی در نگرش همه افراد اجتماع تا حدود زیادی وجود دارد و ریشه بسیاری از رویدادهای اجتماعی در گرو شناخت نگرش سودجویانه افراد است؛ اما غلبه چنین نگرشی بر جامعه تا حدود زیادی به انحرافات اجتماعی و بسیاری از نابسامانی‌های اجتماعی ناشی از قدرت‌طلبی و منفعت‌طلبی دامن خواهد زد؛ از این‌رو نقش جامی را به عنوان کسی که خود برآمده از تعلیمات عرفانی و نگرش‌های ایمانی است در تبیین و روشنگری و تغییر نگرش‌های مخرب به‌خوبی می‌توان درک کرد.

تغییر نگرش

نگرش‌ها با وجود ثبات و دوام نسبی در بسیاری از موارد قابل تغییر و یا افزایش یا کاهش شدّت و حدّت آن هستند. نکته مهم درباره نگرش این است که «فرایندهای مربوط به شکل‌گیری نگرش و تغییر آن اغلب اوقات همپوشانی دارند و به‌سختی می‌توان آن‌ها را از همدیگر تفکیک کرد. هر فرایندی که افراد از طریق آن نسبت به موضوعی جدید، نگرشی پیدامی کنند، ممکن است در تغییر نگرش‌های آنان نیز به همان اندازه نقش داشته باشد.» (بونر و وانک، ۱۳۹۰: ۹۷) در غالب موارد تغییر نگرش را در دو حوزه دسته‌بندی می‌کنند: تغییر در نگرش‌های فرد و تغییر در نگرش‌های دیگران. تغییر نگرش دیگران، از طریق «متقاعدسازی» صورت می‌گیرد و تغییر نگرش در حوزه شخصی، در قالب «نظریه ناهمانگی - شناختی» قابل بررسی است:

متقاعدسازی^۱

آنچه جامی را به عنوان یک صوفی و پیرو مسلک صوفیان به انتقاد از جامعه و روزگار خویش کشانده است، نابه‌سامانی‌های اجتماعی و ظهور ریاکاران و وفور ظلم و بیداد و پیوستن جمع کثیری از ظاهرپرستان در کسوت صوفی و بی‌اعتبار نمودن ارزش‌های واقعی عرفان است. نگاه جامی در هفت اورنگ به بی‌رسمی‌های زمانه خویش، نگاه مصلح اجتماعی است که سعی دارد در نگرش‌های نامناسب مردمانی که رفتارشان، پیامدی جز تباہی نام عرفان و صوفی‌گری نبوده است، تغییر ایجاد کند. شاعر با استفاده از حکایات تمثیلی نابه‌سامانی‌های روزگار را به درستی به تصویر کشیده و از این راه به رفع نگرش‌های منفی در لایه‌های زیرین اجتماع کمک کرده است.

کاربرد متقاعدسازی از طریق زبان و فرایندهای زبانی و تمثیل، در ادبیات ایران از قدمت طولانی برخوردار است. به طور کلی «متقاعدسازی» به فرایند تغییر نگرش اطلاق می‌شود. اولین مدل توصیفی مستدل و مجاب‌کننده در خصوص متقاعدسازی بر فرایندهای شناختی متمرکز است که در پس زمینه تغییر نگرش قرار دارد. فرایندهایی شامل پردازش نظاممند محتوای پیام و همچنین فرایند استفاده از قواعد ساده رهنمودی درخصوص نشانه‌هایی در پیام و یا در حول و حوش دریافت‌کنندگان پیام، به‌ویژه هنگامی که توانایی یا انگیزه کمی برای نگاهی نزدیک‌تر و توجهی دقیق به پیام دارند، تمایل خاصی برای به کار گیری قواعد آسان‌ساز رهنمودی از خود نشان می‌دهند.» (بارون، برن و جانسون، ۱۳۸۹: ۲۴۷) نکته قابل توجه این است که نحوه شکل‌گیری نگرش‌های افراد نیز در چگونگی تغییر آن تأثیر بسیاری دارد. «هنگامی که نگرش‌های اولیه افراد، عمدتاً به صورت هیجانی شکل می‌گیرد، بعدها با استدلال‌های هیجانی بیشتر متقد خواهند شد و هنگامی که نگرش‌های اولیه آن‌ها بیشتر از طریق

منطقی شکل می‌گیرد، بعدها با استدلال‌های عقلانی بیشتر متقاعدمی‌شوند.» (مایرز، ۱۳۹۲: ج ۲، ۳۵۲) در شاهد مثال‌هایی که در حکایات بالا ذکر شد، جامی بعد از هر مقالت، تمثیلی مناسب مقام آورده و از این طریق، به تفہیم و تبیین و تغییر نگرش مخاطبینش از طریق اقناع و متقاعده‌سازی اقدام کرده است. تمثیل «این عنصر خیال‌انگیز گاهی در شکل حکایت ارائه‌می‌شود و در این صورت، علاوه بر بعد زیباسازی، به تحلیل و تأویل متن نیز می‌پردازد و اندیشه‌ای انتزاعی را برای مخاطب خود محسوس و قابل دریافت می‌گردد.» (خلیلی جهان‌تیغ، ۱۳۸۰: ۱) برای مثال:

باز سازد ز قصر شه خانه جغد پرد به کنج ویرانه

میل هر کس به سوی مسکن اوست روی هر مرغ در نشیمن اوست

(جامی، ج ۱، ۱۳۷۸: ۸۴)

در این تمثیل، جامی بعد از آوردن مثال‌هایی درباره تفاوت باز و جغد، به تفاوت کذابان عرفان و راستان این راه پرداخته است و درنهایت سرانجام هر کدام را طی تمثیلی بیان نموده است. این تمثیل‌ها محصول اندیشه شاعر است، اما شکل‌گیری آن در قالب قصه‌ای است که اغلب هنرمند در بروز و ظهر آن دخالتی نداشته و تنها در ارائه پیام خود از آن بهره‌گرفته است و البته تأثیر تعلیم شاعر در سایه زمینه ادبی و هنری کلام یعنی داستان‌گویی او چند برابر شده است.» (خلیلی جهان‌تیغ، ۱۳۸۰: ۱۷۸) نکته‌ای که در ارائه پیام و متقاعده‌سازی باید بدان توجه نمود، علاوه بر خود پیام و منبع پیام، نحوه ارائه آن در میان مخاطبان است. این مورد که در متقاعده‌سازی، نخستین بار در دانشگاه بیل با نام «روی آورد بیل» بدان پرداخته شده، بر «این سؤالات متمرکز است که چه کسی، چه چیزی را، به چه کسی و با چه سطحی از تأثیر می‌گوید؟» (سالاری فر، ۱۳۹۶: ۱۲۲) در هفت اورنگ با داستان شاعری برخوردمی‌کنیم که قصیده غرّا به حضرت شاه می‌فرستد، اما به دلیل ارائه نامناسب مقبول واقع‌نمی‌شود:

در سخن واجب است حسن بیان حق ازان گفت رَسْلُ الْقُرْآن

خواندنش چون به آخر انجامید وز ادای سخن بیارامید

داشت شاعر به اهل مجلس گوش که به تحسین او کنند خرрош

هیج کس دمنزد زیان نگشاد داد تحسین آن قصیده نداد

(جامی، ج ۱، ۱۳۷۸: ۱۱۰)

ایجاد هیجان در مخاطب نیز می‌تواند در تغییر نگرش او مؤثر باشد. این هیجان می‌تواند ترس یا اشتیاق شدید را دربرگیرد. روش دیگر جامی در تغییر نگرش مردمان، استفاده از ابزار تحذیر و

تحریض است تا بدین وسیله نگاه مردمان جامعه خویش را به مسائل مورد نظر تغییر دهد. اشاره به پیامدهای منفی و مثبت دنیوی و اخروی نگرش و رفتارهای متناسب با آن در تربیت اسلامی اهمیت فراوانی دارد. برای مثال در «تحریض و تحریض برپاس داشتن انفاس و منع و زجر از تضییع و اهمال آن» که در آن همچون سایر فرایض عرفانی نسبت به نگاهداشت و حرمت نفس تأکید داشته و ضمن تمثیل حرمت مهمان و اهمیت پاس داشتن آن، نسبت نفس را به انسان همچون مهمان محترم دانسته-

است:

هر نفس نورسیده مهمانی ست
پاس او دار اگر تو را جانی ست

واجب آمد به موجب اسلام
حسب مقدور، ضیف را اکرام

خاصه اکرام این گرامی ضیف
که بود حیف، غفلت از وی حیف

جهد آن کن کزین نشیمن آز
به از آن کامدهست گرددباز

(جامی، ۱۳۷۸: ج ۱، ۱۷۴)

سپس از طریق انذار و ترساندن سعی در مجاب کردن مخاطب در همراه شدن با نگرش او دارد:

ور ز قُبْح خـصال و سـوءـفعـال
نهـی آنجـازـجهـلـ، سـنـگـ و سـفـالـ

کـشـدـ آـنـ سـنـگـ، تـخـتـ توـزـ إـدـبـارـ
تحـتـ نـارـ وـقـوـدـهـاـ الـاحـجـارـ

وانـ سـفـالتـ بـهـ سـفـلـ سـازـدـ جـاـ
درـکـیـ آـسـفـلـتـ کـنـدـ مـأـواـ

(همان: ۱۷۵)

نگرش‌ها، زیربنای عقلی و منطقی عقاید و باورها را تشکیل می‌دهد. اگر نگرش تمایلی است به انجام کارهای مناسب یا نامناسب نسبت به موضوعی خارجی، عقیده نمود بیرونی آن است. (روشن‌بلاو و نیون، ۱۳۹۲: ۱۲۲) جامی در مقام یک صوفی، با بهره‌مندی از نگرش‌هایی که برخاسته از تعالیم صوفیانه است، عقایدی سخت نسبت به آن دارد. نکته دیگر در شیوه اقناع جامی، استفاده همزمان وی از پیام‌های یک‌طرفه و دو‌طرفه است. «پیامی یک طرفه است که در آن فقط استدلال‌های فرد جهت متقاعد کردن دیگران مطرح شده باشد. ولی در پیام دو طرفه از استدلال‌های مخالف نیز استفاده و سعی می‌شود این استدلال‌ها رد شوند.» (فرانزوی، ۱۳۹۷: ۱۶۴) از آنجا که در هفت اورنگ برداشت و نگرش جامی از زمانه خود و طبقات مختلف مردمان روزگارش انعکاس یافته است، با این وجود جامی در عین روایت، به استدلال‌های مختلف جامعه و نیز دلایل خود در برابر آن‌ها می‌پردازد.

تکرار پیام که در هفت اورنگ نمونه آن فراوان است نیز، یکی از راههای افزایش قدرت اقناعی پیام است. در حقیقت تکرار، سبب افزایش علاقه‌مندی به پیام مورد نظر می‌شود. شگرد جامی برای

جلوگیری از دلزدگی مخاطب از تکرار مفاهیمی که از نگرش وی نشأت می‌گیرد، تکرار توأم با تغییر است. «تکرار توأم با تغییر از فنون مقابله با اثر کهنگی پیام است. در این فن، اطلاعات تکرار می‌شود ولی قالب پیام تغییر می‌یابد.» (همان: ۱۶۸) جامی مفهوم مشترک صداقت در مسیر عرفان و دوری از خودخواهی و دنیاخواهی را بارها در قالب تمثیل‌های گوناگون و از طریق کاربردهای زبانی مختلف بیان کرده است اما در هر مورد مفهوم تکراری و مشترک، سبب دلزدگی مخاطب نمی‌شود.

نکته مهمی که در بررسی متون عرفانی از طریق روانشناسی اجتماعی باید به آن اشاره کرد، ویژگی و توصیه‌های مطرح در فرهنگ اسلامی در تغییر نگرش مخاطبان است. آموزه‌های دینی، علاوه بر تکرار و استفاده از پیام و استدلال در تغییر نگرش مخاطبان، بر «الگوده‌ی» که مبنی بر مشاهده است، تأکید داشته‌اند. جامی در هفت اورنگ ضمن انتقاد از نگرش‌های نادرست معاصرینش، با بر Sherman دن الگوهای مناسب از فرهنگ دینی-اسلامی و ذکر ویژگی‌های الگوهای مطرح شده در تکوین و ایجاد گرایش جدید همسو با گرایش‌های خود تلاش کرده است.

نظریه ناهمانگی شناختی^۱

یکی از مؤلفه‌های مرتبط با نگرش، مبحث «ناهمانگی شناختی» است. «وقتی افراد بین مواضع نگرشی گوناگون خود ناهمانگی احساس می‌کنند و زمانی که رفتارشان با نگرشی که دارند، هم خوانی ندارد، این به معنای آن است که ناهمانگی شناختی دارند.» (بارون، برن و جانسون: ۱۳۸۹؛ ۲۴۸) یکی از موارد ناهمانگی شناختی در هفت اورنگ را در قالب تمثیلی که جامی برای بیان علت پرداختش به شعر و شاعری آورده است، شاهد هستیم:

شاعری گرچه دلپذیرم نیست	نکته الشعیر قدیوکل
طرفه حالی کز آن گریزم نیست	مضرب آن مثل منم امروز
وَيُذَمْ در عرب شده‌ست مثل	می‌کنم عیب شعر و می‌گویم...
بهر خویش آن مثل زنم امروز	وز ازل سرنوشت من اینست
می‌زنم طعن مُشك و می‌بویم...	(جامعی، ۱۳۷۸: ج ۱، ۱۲۷)

ناهمانگی شناختی، فرآیند ناهمانگی میان رفتار و نگرش فرد است. برای کاستن از این حس، افراد به تغییر نگرش یا «کسب اطلاعات جدیدتر» در تأیید رفتارشان و یا «ناچیزشمردن ناهمانگی

موجود میان رفتار و نگرش» دست‌می‌زنند. جامی در این شعر از طریق جبرانگاری امور و مقدّر دانستن سرنوشت، خود را در آزمودن عرصه شعر و شاعری مجبور دانسته و ناهماهنگی شکل‌گرفته را توجیه- کرده‌است. «به حال زمانی که افراد آسان‌ترین یا در دسترس‌ترین راه را در جهت کاهش ناهماهنگی برگزیدند، شیوه‌های دیگر را نادیده‌خواهند‌گرفت.» (بارون، برن و جانسون، ۱۳۸۹: ۲۳۹)

نتیجه‌گیری

آثار ادبی به منزله نموداری از اجتماع، منبع موثقی برای مطالعات روانشناسی اجتماعی و بررسی نگرش افراد جامعه است. کارکرد بسیاری از نگرش‌های غالب در هر جامعه را می‌توان از خلال بررسی متون و آثار ادبی آن، بررسی و تحلیل کرد. هفت اورنگ جامی با بهره‌گیری از حکایات و حکایت‌واره‌های فراوان و طرح مباحث گوناگون مرتبط با زمانه خود، تا حدود زیادی توانسته است نگرش‌های شاعر و جو حاکم بر زمانه وی را به نمایش بگذارد. بررسی این اثر بیانگر، نگرش جامی درباره صوفیان ریاکار و صوفی‌نمایان و مردمانی است که حول محور این کذب‌بان گرد آمدند و نمایانگر دو سوگیری متفاوت، نسبت به این طبقه از صوفیان است. در این اثر از یکسو کارکرد سودجویانه بر نگرش بسیاری از مردمان و حکام جامعه غالب است و از سوی دیگر کارکرد ارزشی، نسبت به تصوف و وارد شدن در سلک صوفیان و عارفان واقعی و پذیرش و درونی کردن ارزش‌های آنان در محور نگرش جامی قرارداد. جامی برای تغییر نگرش اطرافیانش، از قالب تمثیل و حکایات تمثیلی بهره گرفته است. فضای حاکم بر روایات و حکایات هفت اورنگ، در غالب موارد از نگرش‌های ارزش خواهانه جامی نشأت گرفته است. نگرشی که عنصر شناختی یعنی بایدها و نبایدها، باورها و اعتقادات و ارزش‌های یک فرد در شکل‌گیری آن نقش بهسازی دارند. نگاه تعلیمی جامی در هفت اورنگ سبب شده القای ارزش‌های مورد تأیید وی و الزام مخاطب به پیروی از آن، دو نگرش مخالف یکدیگر به وجود آورد، اول نگرشی که جامی از آن حمایت می‌کند و نگرش بعدی از آن کسانی است که مورد انکار جامی و هم‌کیشان وی‌اند. توجه جامی در حکایات به جای «شخصیت» بر ارائه «تیپ‌ها» که نماد طبقه یا ویژگی گروه خاصی از مردم است، نشان‌دهنده نقش پررنگ «گروه» و کارکردهای گروه و طبقه خاصی از مردم اجتماع در نگرش اوست. او در هفت اورنگ انتقاد خود را بر طبقات مختلف اجتماعی و نمایندگان هر صنف که در رأس امور هستند، استوار کرده است. طبقه صوفیان ریاکار نیز که در رأس آن‌ها شیوخ فاسد و پیران دغل‌کار قراردارند، نمونه‌ای از این موارد است. از دیدگاه جامی، افراد به همان میزان که از اجتماع خویش متأثر هستند، به همان میزان نیز توانایی آن را دارند که بر محیط پیرامون خویش تاثیر بگذارند. تأکید او در هفت اورنگ بر لزوم رفتارهای مناسب از قبیل نوع-دوستی، مسئولیت اجتماعی، مبارزه با تظاهر، دین‌داری و... برخاسته از ارزش‌هایی است که وی، خود را در قبال گسترش آن‌ها در جامعه مسئول می‌داند؛ از این‌رو با نمادهای چنین نگرشی از صوفی و عارف تا حاکمان و حتی مردمان کوچه و بازار با نگاهی کنش‌گر و تأثیرگذار برخوردمی کند و در جای مناسب با هریک از آن‌ها به فراخور حال سخن‌می‌گوید و رفتارهای آنان را مورد ارزیابی قرارمی‌دهد.

منابع و مأخذ

- (۱) بارون، راپرت؛ برن، دان؛ و جانسون، بلرتبی (۱۳۸۹) روانشناسی اجتماعی، مترجم علی تحصیلی، تهران: کتاب آمه.
- (۲) بارون، راپرت؛ بیرن، دان؛ و برنسکامپ، نایلا (۱۳۹۶) روانشناسی اجتماعی، مترجم دکتر یوسف کریمی تهران: روان.
- (۳) بونر، جرد؛ وانک، مایکل (۱۳۹۰) نگرش و تغییر نگرش، جواد طهوریان، تهران: رشد.
- (۴) جامی، عبدالرحمن (۱۳۸۷) مثنوی هفت اورنگ، تحقیق و تصحیح جابلقا دادعلیشا و دیگران، تهران: مرکز مطالعات ایرانی.
- (۵) خلیلی جهان‌تیغ، مریم (۱۳۸۰) ساخت حکایات تمثیلی در هفت اورنگ جامی، مجله علوم انسانی دانشگاه سیستان و بلوچستان، ویژه‌نامه زبان و ادبیات فارسی، اسفند ۱۳۸۰.
- (۶) روش بلاو، ادیل نیون (۱۳۹۲) روانشناسی اجتماعی، ترجمه سید محمد دادگران، تهران: مروارید.
- (۷) سalarی‌فر، محمدرضا و دیگران (۱۳۹۶) روانشناسی اجتماعی با نگرش به منابع اسلامی، تهران: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- (۸) صدیق سروستانی، رحمت‌الله‌هاشمی، سیدرضا (۱۳۸۱). «گروه‌های مرجع در جامعه-شناسی و روانشناسی اجتماعی با تأکید بر نظریه‌های مرتن و فستینگر»، نامه علوم اجتماعی، شماره ۲۰، صفحات ۱۶۷-۱۶۸.
- (۹) فرانزوی، استفن. ال (۱۳۹۷) روانشناسی اجتماعی، ترجمه مهرداد فیروزبخت، منصور قنادان، تهران: رسا.
- (۱۰) کلاینبرگ، اتو (۱۳۸۷) روانشناسی اجتماعی مترجم علی محمد کاردان، تهران: فردوس.
- (۱۱) کریمی، یوسف (۱۳۸۸) روانشناسی اجتماعی (نظریه‌ها، مفاهیم و کاربردها) تهران: ارسباران.
- (۱۲) کوئن، بروس (۱۳۸۷) مبانی جامعه‌شناسی، مترجم غلامعباس توسلی و رضا فاضل، تهران: سمت.

- ۱۳) گلاور، جان ای؛ برونینگ، راجر اچ (۱۳۸۵) روانشناسی تربیتی، مترجم علینقی خرازی، تهران: نشردانشگاهی.
- ۱۴) مایرز، دیوید. (۱۳۹۲) روانشناسی اجتماعی، مترجم حمید شمسی پور، شقاپیق زهرا، تهران: ارجمند.
- ۱۵) محمدی، برات (۱۳۹۰) «اسلوب حکایت‌پردازی در هفت اورنگ جامی»، فصلنامه تخصصی سبک‌شناسی نظم و نثر فارسی، س ۴، ش ۴. صص ۳۳۲-۳۱۳.

Investigation of Hypocritical Sufis in Jami's Haft Owrang using

Functional Attitude Theory in Social Psychology

Faranak Jahanbakhsh¹, Masroureh mokhtari^{2*}, Askar Salahi³
PhD student, Persian language and Literature, University of Mohaghegh Ardabili,
Ardabil, Iran

Associate Professor, Department of Persian Language and Literature, Faculty of
Literature and Foreign Languages, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil,
Iran.*Corresponding Author, mmokhtari@uma.ac.ir

Associate Professor, Department of Persian Language and Literature, Faculty of
Literature and Foreign Languages, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

Abstract

Attitudes are relatively stable assessments of various phenomena in the social world in people's minds. Functional Attitude Theory examines the inner motivations of human beings, the cause of attitudes and their role and function in creating social behaviors. In Haft Owrang poetry, the poet's use of allegory and the narrative format, in most cases, has contributed greatly to the emergence of Jami's views on individual, interpersonal and social issues. The present article has studied the subject of "Hypocritical Sufis" from the perspective of analyzing their personality and behavior based on Functional Attitude Theory using analytical-descriptive method. The result of the research shows that the attitude of different social classes towards the phenomenon of hypocrisy and its manifestation in the Jami's age as "Hypocritical Sufis" can be classified into two "profit-seeking" and "value-seeking" functions. Also, the role of political and cultural conditions, traditions and customs of society, as well as the function of mysticism can be considered in this field. Despite the relative stability of Jami's view, the study of the contradiction in attitude as "cognitive inconsistency" is also important in Jami's Haft Owrang, where the poet has implemented the two approaches of "attitude justification" and "following destinism" in this component.

Keywords:

Social Psychology, Functional Attitude Theory, Jami's Haft Owrang,
Hypocritical Sufis.